

Operator de date cu caracter personal nr. 8470

Dosar nr.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CONSTANTA - SECȚIA I CIVILĂ
INCHEIERE

Ședința publică din data de 22 august 2024

Instanța constituită din:

Președinte:

Asistenți judiciari:

Grefier:

S-a luat în examinare acțiunea civilă formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâtul, cererea de chemare în judecată având ca obiect „anulare act”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, se constată lipsa părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că procedura de citare este legal îndeplinită în conformitate cu dispozițiile art.154 și următoarele Cod procedură civilă, că, prin serviciul registratură, apărătorul pârâtului a depus cerere de amânare a cauzei motivată de împrejurarea că se află în concediu de odihnă și că s-a solicitat judecata cauzei în lipsă, după care:

Instanța, în temeiul art. 222 alin. 1 C.pr.civ., respinge cererea de amânare formulată de apărătorul pârâtului și apoi rămâne în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o dezlegare de principiu asupra chestiunii de drept privind data de la care pârâtul este îndreptățit la stabilirea cuantumului brut al indemnizației lunare în baza Legii nr.103/2023.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, constată următoarele:

I. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Instanța reține că potrivit art.2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024: „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la „necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al

asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu împietzeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.”

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, instanța apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, sunt diferite de cele prevăzute de art. 519 C.pr.civ.

Astfel, instanța apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului: „*completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

Instanța opinează că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 C.pr.civ., întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analiza chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

În fine, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunile de drept care fac obiectul prezentei cauze.

II. Expunerea succintă a cauzei:

Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța - Secția I Civilă, sub nr.1010/118/2024 reclamanta Instituția Prefectului – Județul Constanța în contradictoriu cu pârâtul Primarul Comunei Cuza Vodă, a formulat cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat anularea Dispoziției Primarului comunei Cuza Vodă nr.178/28.04.2023 privind stabilirea cuantumului brut al indemnizației lunare a primarului comunei, prin efectul legii, începând cu data de 01.11.2022.

În fapt, a susținut că prin adresa nr.3998/09.05.2023 a Primăriei comunei Cuza Vodă, înregistrată la Instituția Prefectului - Județul Constanța cu nr.10580/10.05.2023, Secretarul general al comunei Cuza Vodă a înaintat, în vederea verificării legalității, Dispoziția Primarului comunei Cuza Vodă nr. 178/28.04.2023 privind stabilirea cuantumului brut al indemnizației lunare a primarului comunei, prin efectul legii, începând cu data de 01 noiembrie 2022, act administrativ adoptat cu încălcarea, în principal, a prevederilor legale stipulate de Legea nr.103/2023 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.115/2022 pentru completarea art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.130/7071 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, respectiv ale art. I alin. (44).

Astfel, prin Dispoziția nr.178/28.04.2023 emisă de Primarul Comunei Cuza Vodă în data 28.04.2023, a fost aprobată indemnizația persoanei care ocupă o funcție de demnitate publică, respectiv primarul comunei Cuza Vodă domnul Viorel Dulgheru, începând cu data de 01.11.2022, act administrativ întemeiat pe dispozițiile Legii nr.103/2023.

În esență, a susținut că termenul de 01.11.2022, adăugat prin inițiativa legislativă, a fost avut în vedere de legiuitor pentru publicarea actului normativ în Monitorul Oficial înainte de data de 01.11.2022. Publicarea în Monitorul Oficial, la data de 18.04.2023 a Legii nr.103/2023, face că termenul de 01.11.2022 să devină anacronic, lipsit de forță juridică. Dispozițiile Legii nr.103/13.04.2023, cât și ale oricărei alte legi, nu se puteau aplica înainte de intrarea sa în vigoare, potrivit art.78 din Constituție (la 3 zile de la publicare sau la o data ulterioară prevăzută în textul ei). Textul Legii nr.103/2023 nu a prevăzut o dată ulterioară, pentru intrarea ei în vigoare, astfel că prevederile Legii nr.103/13.04.2023 au intrat în vigoare la data de 21.04.2023. De la acel moment se puteau produce efectele juridice, pentru viitor, nu pentru trecut.

Reclamantul a apreciat că prin emiterea dispoziției contestate au fost încălcate prevederile art. 78, art. 15 alin. 2, art. 77 alin. 1 teza a II-a, art.115 alin. 8 din Constituția României, art. 11 alin.1 din Legea nr.24/2000, art 2 alin.3 din Legea nr.47/1992.

Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii în principal ca inadmisibilă, iar în subsidiar, ca fiind formulată de o persoană lipsită de calitate procesuală activă, ca prescrisă sau ca nefondată.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemelor de drept:

Părțile nu au prezentat un punct de vedere, lăsând la aprecierea instanței.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată:

Prin Legea nr.103/2023 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.115/2022, publicată în Monitorul Oficial al României nr.321/18.04.2023, a fost completat art.I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu alin.(4⁴), având următorul cuprins: "*Prin excepție de la prevederile alin.(2) si (4), începând cu data de 1 noiembrie 2022, cuantumului brut al indemnizațiilor lunare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice prevăzut în anexa nr.IX lit.C la Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plăta din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut de Legea-cadru nr.153/2017, cu modificările și completările ulterioare, cu salariul minim brut pe țară garantat în plată stabilit potrivit legii pentru anul 2021.*"

Potrivit disp. art.115 alin.8 din Constituția României, prin legea de aprobare sau de respingere se vor reglementa, dacă este cazul, măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței, iar potrivit prevederile articolului 1 alin.(5) din Constituție, în România respectarea legilor este obligatorie.

Este adevărat că, în conformitate cu disp.art.78 din Constituție, legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei. Data intrării în vigoare a legii nu se confundă însă cu data de la care se aplică/produc efecte juridice anumite prevederi cuprinse în legea respectivă, atunci când o astfel de dată este stabilită în mod expres de legiuitor.

Astfel, voința legiuitorului fiind ca prevederea cuprinsă în alin.(4⁴) al art.I din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.130/2021 să se aplice de la data de la 1 noiembrie 2022, cuantumul indemnizației brute lunare de care beneficiază primarii se stabilește potrivit modului de calcul stabilit prin această prevedere începând cu data 1 noiembrie 2022. Data de referință ar fi fost reprezentată de data intrării în vigoare a Legii nr.103/2023 numai în lipsa mențiunii exprese sub acest aspect în legea prin care a fost introdusă noua prevedere.

Pentru păstrarea echilibrului regulilor statului de drept, este obligatoriu ca orice lege să fie respectată și aplicată întocmai atâta timp cât este în vigoare. Orice aspecte legate de eventuala nerespectare a principiilor constituționale referitoare la neretroactivitatea legii, nu pot fi discutate în alt cadru decât cel jurisdicțional prevăzut de către art.146 lit.d) din Constituție, respectiv prin sesizarea Curții Constituționale cu soluționarea unei excepții de neconstituționalitate.

Așadar, chiar dacă este stabilită prin dispoziție după data intrării în vigoare a Legii nr.103/2023, indemnizația la nivelul prevăzut prin această lege, determinat prin înmulțirea coeficientului corespunzător din anexa IX la Legea salarizării, cu salariul minim de 2300 lei stabilit prin Hotărârea Guvernului nr.4/2021, se acordă beneficiarilor începând cu data de 1 noiembrie 2022.

Față de cele expuse mai sus, în temeiul dispozițiilor art.2 alin.1 din O.U.G. nr.62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să dea o dezlegare de principiu asupra chestiunii de drept privind data de la care i se cuvine pârâtului, având funcția de primar (personal plătit din fonduri publice), indemnizația în cuantumul prevăzut de art.I alin.(4⁴) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.130/2021, introdus prin Legea nr.103/2023, respectiv data de 1 noiembrie 2022 sau data intrării în vigoare a Legii nr.103/2023.

În temeiul art.2 alin. 3 din O.U.G. nr.62/2024, instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Potrivit art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheierea se va transmite prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E**

În temeiul art.2 alin.1 din OUG nr.62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o dezlegare de principiu asupra chestiunii de drept privind data de la care pârâtul este îndreptățit la stabilirea cuantumului brut al indemnizației lunare în baza Legii nr.103/2023.

Suspendă judecata cauzei în temeiul art.2 alin.3 din OUG nr.62/2024, până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței astăzi,
22.08.2024.

Președinte,

Asistenți judiciari,

Grefier,

Red. și tehno-red. inch. jud. /4 ex./16.09.2024